

ŞƏRBƏTƏLİ MAHMUDOV

ÇAĞIRIŞ

Unutmayaq keçmişin bu ağrı-acısını,
Nifrəti süngü edək, qeyrəti isə qalxan.
Oğul ata-anasın, qardaş da bacısını,
Heç vaxt darda qoymasın, şərəfdir axıtsa qan,
Bu Vətənin əmridir, çağırır Azərbaycan!

Düşməndən qisas alaq, ona həddin göstərək,
Qisası qiyamətə qoymaq olmaz bircə an.
Müzəffər ordu kimi bir yumruqda birləşək,
Biz oğuz nəslindənək, sərkərdəmiz Qazan xan,
Bu Vətənin əmridir, çağırır Azərbaycan!

Sarılarlaq silaha düşməyə qan udduraq,
Qoy şəhid qanı olsun tökülən hər damla qan.
Düşmən gömülsün yerə, üstündən addımlayaq,
Qurtula bilməz qarğa qartalın caynağından,
Bu Vətənin əmridir, çağırır Azərbaycan!

Ey Azəri əsgəri, sən türksən, ər oğlu ər,
Şirtək atıl irəli, yağiya vermə aman.
Bulan düşmən qanına, zərbini ona göstər,
Oxu Zəfər mahnısın, artıq yetişib zaman,
Bu Vətənin əmridir, çağırır Azərbaycan!

KƏSİLƏYDİ KÖKÜ KAŞ

Nə qədər bölmək olar neçə yerə yer üzünü,
Dağıdıb hamarını, dağ eləyibsiz düzünü.
Zülmətə qərq elədik gecəsini, gündüzünü,
Kəsiləydi kökü kaş, bəd əməlin, cümlə şərin,
Dincələydi canı kaş, terror əlindən bəşərin.

Dünyanı bölüşməyə bir bəhanə axtarılır,
Birisi silah satır, biri silaha sarılır.

Dağılır xanimanlar, məzlum insanlar qırılır,
Kəsiləydi kökü kaş, bəd əməlin, cümlə şərin,
Dincələydi canı kaş, terror əlindən bəşərin.

Terrorun nə dini var, nə namusu, nə qeyrəti,
Nə irqi, nə rəngi var, nə də ki, bir milliyəti.
Ancaq məqsədi var qırmaq üçün bu milləti,
Kəsiləydi kökü kaş, bəd əməlin, cümlə şərin,
Dincələydi canı kaş, terror əlindən bəşərin.

Sarıyıb bədəninə bombaları, mərmiləri,
Arayıb axtarırlar insan gur olan yerləri.
Partladıb metro, qatar, yaxud da ki, məscidləri,
Kəsiləydi kökü kaş, bəd əməlin, cümlə şərin,
Dincələydi canı kaş, terror əlindən bəşərin.

Ağıldan çox kəm olan belə qolu zorluların,
Olaydı imkanımız, bağlayaydıq əl-qolların.
Yandırılıb kül eləyərdik atəşində tonqalların,
Kəsiləydi kökü kaş, bəd əməlin, cümlə şərin,
Dincələydi canı kaş, terror əlindən bəşərin.

QONAQ GƏLƏNDƏ

Bizim bu yerlərə qonaq gələndə,
Al günəş şüasın yayanda gəlin.
Narın yaz yağışı nurun səpəndə,
Yellər boz buludu qovanda gəlin.

Ulduzlar sayrışıb göz eyləyəndə,
Gecə köçün yığıb, sürüb gedəndə.
Yer üzü şipşirin mürgü döyəndə,
Səma saçlarını yolanda gəlin.

Torpağın gözündən yuxu qaçanda,
Alça, badam, zoğal çiçək açanda,
Yasəmən ətrafa ətir saçanda,
Bülbül şahbudağa qonanda gəlin.

Taxıl zəmiləri barın verəndə,
Göy meyvələr şirələnib dəyəndə,
Ağaclar başını yerə əyəndə,
Dibinə kölgəsin salanda gəlin.

Kəkotu, çayotu, çobanyastığı,
Itburnu, yemişan, həm yer fisdığı,
Ellərin təbii məcun sandığı,
Dərmana ehtiyac duyanda gəlin.

Qədim Çıraqqala göyə baş vurur,
Sal qaya üstündə boylanır məğrur.
"Qalaltı naftsu"yu hər yanda məşhur,
Sədası qəlblərə dolanda gəlin.

Sərin dağ havası məlhəmdir cana,
Sağlamlıq bəxş edir hər bir insana.
Üz tutub gəlsəniz bizim Şabrana,
Şərbətin qonağı olanda gəlin.

SƏADƏT NƏĞMƏSİ

Qoy bitsin ellərin kədəri, yası,
Sevinsin könüllər, dincəlsin ürək.
Geyinsin qız-gəlin bayram libasın,
Qəmdən uzaqlaşaq, kədəri silək.

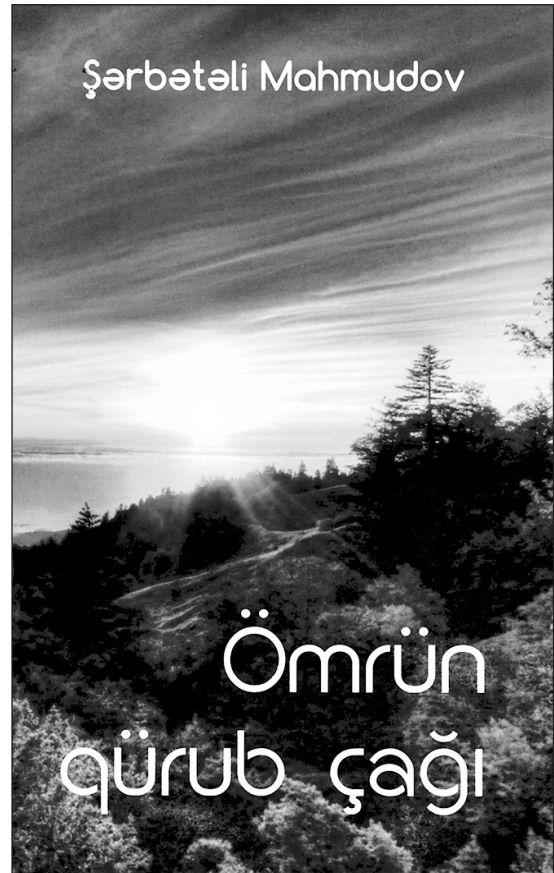
Ağsaqqallar elçi düşsün ellərə,
"Həri"lər alınsın, xına vurulsun.
Oğlanlar evlənsin, qız getsin ərə,
Qapılarda toy mağarı qurulsun.

Yayılsın hər yana tar-kaman səsi,
Ruha qida versin yenə mahnılar.
Vəcdə gətirsin "qara zurna" hər kəsi,
Qol qaldırıb büsat qursun analar.

Gənclərimiz qoy işləsin həvəslə,
Ləzzət alsın xoşbəxtliyin dadından.
Gəlin layla desin həzin bir səslə,
Baxıb fərəhlənsin öz övladından.

Nənə nəvəsinə danışsın nağıl,
Şirin xəyallara dalsın nəvələr.
Bol qazanc gətirsin evinə oğul,
Səadət nəğməsi çalsın nəvələr.

Şərbət, sevincini payla, gizlətmə,
Qoşul nəvələrə, rəqs eylə sən də.
Tələsmə "getməyə", bizi tərk etmə,
Yaşamaq haqqın var nəğmələrində.

QURBANAM

Öz cavanlıq ömrünü sən yaşaya bilmədin,
O ağrılar, acılar əydi belini anam.
Bu dəhşətli dönümün önündə əyilmədin,
Düşdüyün məşəqqətə, zəvalına qurbanam.

Gəlinlik paltarını soyunub geydin qara,
Sən arxa cəbhədəki döyüşdə əsgər oldun.
Çalışdığın hər işdə örnəkədin insanlara,
O şümşad əllərinin qəbarına qurbanam.

Can yandırdın ər kimi ən çətin işlərdə sən,
Kotanla yer şumladın, dəryazla ot da çaldın.
Kişilərdən geridə qalmadın bir an da sən,
O kişi qeyrətinə, vüqarına qurbanam.

Atasız olduğumu heç vaxt bildirmədin sən,
O ağrılı günlərdə atam-anam olmusan.
Atamın peşəsini mənə özün vermişən,
Bu mötəbər, bu müdrik qərarına qurbanam.

Əsil müəllim olub işimdən zövq almışam,
Bütün uğurlarımda xüsusi payın vardır.
Ana, həyatda yoxsan, indi yetim qalmışam,
Uyuduğun torpağa, məzarına qurbanam.

YAZ BƏNÖVŞƏSİ

Qışın şaxtasından əsib-titrəyib,
Yoxdur sığınacağı, yoxdur kimsəsi.
Adi kol dibində məskən eyləyib,
Dədə Qurbaninin yaz bənövşəsi.

Elə bil məhbusdur, düşübdür əsir,
İçində ağlayır, çıxmıyır səsi.
Daha bezib qışdan, yaza tələsir,
Dədə Qurbaninin yaz bənövşəsi.

Bilirəm nə üçün boynu bükülüb,
Yəqin ki, çox çəkib həsrət təşnəsi.
Odur ki, dünyadan inciyib, küsüb,
Dədə Qurbaninin yaz bənövşəsi.

Boynu əyri qalib nə vaxtdan bəri,
Yetim qızcığaztək yoxdur bir kəsi.
Gün gələr, gülümsər bir yaz səhəri,
Dədə Qurbaninin yaz bənövşəsi.

Yaz gələr, bu qara buludlar qaçar,
Yurdumda açılar bahar süfrəsi.
Yenə də ətrafa xoş ətir saçar,
Dədə Qurbaninin yaz bənövşəsi.

ÇIRAQQALA TƏƏSSÜRATLARI

Xoş gördük, a dostlar, Şabran elində,
İnanın, hamıya hörmətimiz var.
Qonaqpərvərlikdə ad çıxartmışıq,
Çox zəngin ənənə - adətimiz var.

Xidmətə hazırdır "Buz bilaq"ımız,
Yayılib hər yana səs-sorağımız.
Bizdən razı qalib hər qonağımız,
Hamıya birbəbir rəğbətimiz var.

Məşhur abidədir Çıraqqalamız,
İyulda buz tökən daş mağaramız.
Yamyaşıl meşəmiz, gömgöy talamız,
Sərin havamız var, sərvətimiz var.

Şair Rafiq Oday, Namiq Dəlidağ,
Asif Asimanın şair təbi çağ.
Qafqaz Əvəzoğlu coşub-daşacaq,
Ruha qida verən sərvətimiz var.

Məhəbbət aşiqi Müşfiqlə Natiq,
Zəngilan Əlinin söhbəti məntiq.
Sevinc Qəribqızı həm gözəl-əntiq,
Hələ açılmamış hikmətimiz var.

Nizami Kolanlı, Şabranlı Şərbət,
Qoşma, gəraylısı yarıdır heyrət.
Sevinc müəllimin şəxsində əlbət,
Həm namus, həm qeyrət, ismətimiz var.

Rafiq bəy seçilir müdrikiylə,
Asif ofsunlayır şirin diliylə.
Hərə şeir deyir şair təbiylə,
Bitib-tükənməyən söhbətimiz var.

Bu, bir xatirədir, bu, bir görüşdü,
Ürək-qəlb dostları burda görüşdü.
Zaman necə gəldi, necə ötüşdü,
Bilmədik, nə gözəl qismətimiz var.

7-8 iyul, 2018

QƏZƏL

Könlüm quşu uçub gedib, mən qalmışam intizarda,
Niyə gedib, neyçün gedib, məskən edib bilməm harda.

Soraqlaşdım çox kimsədən, gördüm deyən heç olmadı,
Yorğun düşdüm axtarmaqdan, abdal oldum bu yollarda.

Mən onunla görüşmüşdüm allı-güllü bir baharda,
Niyə məni o, tərək etdi payız günü bu XƏZANda?

Düşünürəm, daşımıram, getməyinin səbəbi nə?
İnanmıram küsə məndən, bəlkə düşüb qalib darda.

Keçir günüm ahu-zarla, ötür aylar aram-aram,
Həsrətini çəkə-çəkə axtarıram xəyallarda.

Yuxum ərşə çəkilsə də, öz könlümü ram edirəm,
İstəyirəm yatam, bəlkə onu görüm rüyalarda.

Mən Şərbətəm, düşünürəm uçub gedən könül quşu,
Dönər bir gün qaranquşa, qovuşarıq bir baharda.